

## Het Bridgekampioenschap van Rommeldam (2)

(een verslag in drie delen door Journalist Argus)

Grootgrut had niet veel tijd om lang te denken. Hij moest het sein voor de volgende ronde al weer geven. "Waar bleef die Dorknoper toch?". Deze volgende ronde bracht heer Bommel en Tom Poes tegen Sickbock en de Magister:

6	Magister Pas		
O/OW	♠ 2		
	♥ V 4 3		
	♦ A H V 9 8 7 6 5		
Tom Poes	♣ 3	heer Bommel	
♠ A V 9	N		♠ B 6 5 4
♥ 9 8 7	W		O ♥ A 6 2
♦ -	Z		♦ B 4 3 2
♣ A V B 10 9 6 2	Prof. Sickbock		♣ 8 7
	♠ H 10 8 7 3		
	♥ H B 10 5		
	♦ 10		
	♣ H 5 4		

W	N	O	Z	
-	-	p	p	
1♣	3♣ <sup>A</sup>	p	3SA	3♣ vraagt ♣ - stop
p	p	p		

Tom Poes, die niet van zijn vorken af wilde starten, verzon ♥9 die door heer Bommel, die zag dat de ♦ toch niet zouden lopen, werd gedoken. Sickbock nam ♥B. De start verraadde dat ♥A bij heer Bommel zou zitten. "Waarom neemt hij ♥A niet om ♣ in te spelen?" vroeg Sickbock zich af, en had tegelijkertijd het voor de hand liggende antwoord. Vooralsnog veranderde deze wetenschap niets aan zijn situatie, meer slagen dan de reeds aanwezige vier zouden er niet zijn. Plotseling zag hij nog een klein kansje: hij legde gehaast ♦10 op tafel en zei "de Aas van ♦". Iedereen speelde vlot bij, en het niet-bekennen van Tom Poes bevestigde Sickbock's vermoeden over het ♦-zitsel. "De Heer van ♦". Iedereen speelde weer vlot bij, en Heer Bommel zat al met ♦4 in zijn hand toen Sickbock commandeerde "en de vrouw". Pats, daar lag ♦4 reeds op tafel. "van ♥" vervolgde Sickbock, en hij draaide zich om naar Grootgrut: "Kunt u even komen?". Grootgrut liet de onvoldongen verzaking herstellen, en gaf aan dat ♦4 nu een strafkaart was die bij de eerste gelegenheid gespeeld moest worden. Dat Tom Poes en heer Bommel de gang van zaken niet geheel eerlijk vonden deed Sickbock niets, hij schreef tevreden 3SA+2 op het scorebriefje bij.

De volgende ronde bracht Tom Poes en heer Bommel tegen Dickerdack en de markies. Net toen de combattanten de kaarten van spel 23 oppakten kwam de giraf binnen. Gewoonlijk speelde deze met

de heer O.Fanth Mzn, hoofdredakteur van de Rommelbode en voorzitter van de kleine club, maar de heer Fanth was op vakantie. De giraf zat gewoonlijk dicht bij het bestuursvuur van de kleine club. Nu even niet, en hij wilde daarom van het plaatsvervangend bestuur wel eens tekst en uitleg over de financiering van het prijzengeld. Hier kreeg hij vooralsnog voorlopig even niet de gelegenheid voor. De giraf vroeg aan niemand in het bijzonder of hij mocht kijken. Burgemeester Dickerdack, die de financiële bui voelde hangen, gaf amicaal toestemming. Als bewonderaar van de markies nam de giraf echter plaats achter de markies.

De giraf kon met zijn lange nek de West-, Zuid-, en Oost-kaarten zien, maar had snel slechts gnuivend belangstelling voor de Oost-hand. Dit gebeurde er:

<b>23</b>	Dickerdack		
<b>Z/Allen</b>	♠ A B 10 3		
	♥ V 8 4		
	♦ 5 4		
Tom Poes	♣ A V 9 8	heer Bommel	
♠ 9 8 7 6 5	<b>N</b>		♠ H 4
♥ 2	<b>W</b>	<b>O</b>	♥ A H 3
♦ B 10 9 3 2	<b>Z</b>		♦ H V 8 6
♣ 4 3	De Canteclear		♣ B 10 5 2
	♠ V 2		
	♥ B 10 9 7 6 5		
	♦ A 7		
	♣ H 7 6		

Omdat NZ geen multi maar zwakke twee speelden, verliep het bieden kort en krachtig:

W	N	O	Z	
-	-	-	2♥	2♥ = zwakke twee
p	4♥	p	p	
p				

Tom Poes startte met ♦B, door heer Bommel overgenomen met de vrouw voor het aas. De Canteclear speelde ♦ terug op de keeper, voor heer Bommel, die vreesde voor ♦-introevers op tafel en daarom vervolgde met ♥A, ♥H en ♥3 na.

De markies was reeds drie slagen kwijt. Hij dacht na over de bijzondere belangstelling van de giraf voor heer Bommel's kaart. Die kon nog maar één ding betekenen: de klaveren zaten niet 3-3 en bovendien zat ♠H mis, want anders was er geen probleem. Daarom nam hij ♠A, stak over naar ♣H en draaide zijn harten af. Op de laatste ♥ was dit de positie:

<b>23</b>	Dickerdack		
-----------	------------	--	--

Z/Allen	♠ B	
	♥ -	
	♦ -	
Tom Poes	♣ A V 9	heer Bommel
♠ 9 8	N	♠ H
♥ -	W	O ♥ -
♦ 10	Z	♦ -
♣ 4	De Canteclear	♣ B 10 5
	♠ V	
	♥ B	
	♦ -	
	♣ 7 6	

Op tafel ging ♠B weg, maar heer Bommel kon geen kaart meer missen, zodat de markies zijn spel won. Na afloop vroeg de giraf aan de markies waarom die niet de klaveren had getest gevolgd door de ♠-snit. De markies antwoordde echter hautain "Fi donc, ik hoef hier toch geen dingen uit te leggen die uw kleine verstand toch te boven gaan?". Tom Poes zei daarop tegen heer Bommel "U moet uw kaarten voortaan beter voor u houden". "Beschuldigt u me er nu echt van in Bommels kaarten gekeken te hebben? Het is affreus, u kunt een Vienna Coup niet eens naar waarde schatten. Arbitrage!".

Grootgrut wist niet goed wat met de situatie aan te vangen. "Heeft u de toeschouwer toestemming gegeven toe te kijken", vroeg hij aan de Canteclear. "IK NIET!" briede de markies. "Eens kijken, in 11B1 staat dat als de toeschouwer waarvoor de niet-overtredende partij verantwoordelijk is, een overtreding constateerd, dat dan het recht op bestraffing verloren kan gaan." probeerde Grootgrut. Dit gooide wat olie op de golven, want gelukkig werd Grootgrut geholpen door de omstandigheden. Tom Poes wilde geen herhaling van vorig jaar en de markies liet zich in dit geval graag sussen. Ondertussen schreef Dickerdack tevreden 4♥ Contract.

Op tafel 3 hadden de spelers hun kaarten al opgepakt in spel 10 toen Grootgrut door Sickbock werd geroepen op een vermeende onregelmatigheid in spel 9: "Zuid-'s claim klopt niet!". In spel 9 had Wammes Waggel als leider Zuid "3 Sansjes" gespeeld (met als partner de schilder Terpen Tijn). Dit was de situatie in het 4-kaarts-eindspel. NZ hadden op dat moment reeds 6 slagen en Noord was aan slag:

9	Terpen Tijn	
N/OW	♠ H V B 5	
	♥ -	
	♦ -	
Sickbock	♣ -	Magister Pas
♠ 4	N	♠ A 2
♥ 4 3 2	W	O ♥ -

♦ -	Z	♦ 2
♣ -	Wammes Waggel	♣ 2
	♠ 3	
	♥ A	
	♦ A	
	♣ A	

"Hi, hi, ik speel ♠H, die is voor iemand zijn ♠A en daarna is de rest mijnes", had Wammes verklaard.

De magister had ingestemd, en ook Sickbock had fronsend zijn kaarten teruggestopt.

### **Wat zou Grootgrut (of Dorknoper) in de spellen 6, 23 en 9 hebben moeten besluiten?**

(Oplossingen op pag ..).

(Dit is het tweede deel van het verslag van het bridgekampioenschap van Rommeldam, een verslag dat bestaat uit drie delen; het laatste deel verschijnt in het eerstvolgende clubblad; iedere vermeende relatie met de werkelijkheid moet op toeval berusten).

### **Oplossingen:**

#### **Spel 6:**

73D2 zegt over opzettelijk variëren van tempo of handelswijze dat een speler niet mag proberen een tegenstander te misleiden door woord, gebaar, door **haast** of aarzeling bij het bieden of spelen (zoals het aarzelen met een singleton) of door de **manier van** bieden of **spelen**.

In de bovengenoemde beschrijving staan bij het geval een aantal feiten:

- Sickbock speelt plotseling "**gehaast**".
- Hij benoemt ♦A opeens als "de aas van ruiten", i.p.v. zoals normaal "ruitenaas", kennelijk met de bedoeling dit later met ♥V ook zo te doen. Dit is een bijzondere **manier van spelen**.
- Het woordje 'en' in de zinsnede "en de vrouw" suggereert dezelfde kleur als de voorgaande kaarten. Zonder de toevoeging "van ♥" zou volgens 46B3a nu ♦V gespeeld zijn.

Conclusie: het melden van deze feiten aan de WL zal de WL doen besluiten dat 73D2 door Sickbock meermalen is overtreden.

Artikel 73F zegt vervolgens over overtreding van de gedragsregels (w.o. 73D2)

"Indien een overtreding van de gedragsregels die in dit artikel zijn beschreven leidt tot nadeel voor een niet in overtreding zijnde tegenstander, geldt het volgende: (...)

#### *73F2. Speler is benadeeld door onreglementaire misleiding*

Als de wedstrijdleider van oordeel is dat een niet in overtreding zijnde speler een onjuiste gevolgtrekking heeft gemaakt uit een woord, gebaar, tempo of iets dergelijks van een tegenstander die hiervoor geen duidelijke bridgetechnische reden had en die ten tijde van zijn handeling kon weten dat hij hiervan voordeel zou kunnen hebben, moet de wedstrijdleider een arbitrale score toekennen (zie artikel 12C)."

Het is duidelijk dat er voor het 'gehaaste' spelen van 'de aas van ♦' en daarna de heer van ♦ en "de vrouw van ♥" geen duidelijke bridgetechnische reden bestond anders dan het voordeel van het (onreglementair) misleiden. Dorknoper zal daarom 73F2 van toepassing verklaren en zal een vervangende AS vaststellen volgens 12C2:

"Als de wedstrijdleader een vervangende arbitrale score toekent in plaats van een resultaat dat daadwerkelijk behaald is na een onregelmatigheid, is de score:

- voor de niet-overtredende partij het gunstigste resultaat dat waarschijnlijk behaald had kunnen worden als de onregelmatigheid niet had plaatsgevonden, of:
- voor de overtredende partij het ongunstigste resultaat dat met enige waarschijnlijkheid behaald had kunnen worden als de onregelmatigheid niet had plaatsgevonden.

De scores, toegekend aan beide partijen, hoeven niet complementair te zijn. De scores kunnen toegekend worden in matchpunten, ofwel door verandering van de score op basis van scorepunten, voorafgaand aan de berekening op basis van matchpunten."

Het voordeel voor de overtredende partij moet **in elk geval** worden weggenomen, **omdat dit voordeel op onreglementaire wijze is behaald**. NZ schrijft dus 3SA-5. Voor OW ligt het anders. Heer Bommel heeft nu eenmaal verzaakt (en dus ook een overtreding begaan). Dorknoper zal daarom beslissen dat het behaalde resultaat voor OW moet blijven staan: 3SA+2 (de vervangende arbitrale scores hoeven niet complementair te zijn). Een split-score dus. En omdat er weer een AS gegeven is moet de WL daarna partijen wijzen op het recht tot protest (81C9, 83).

Uw vraag is natuurlijk: "Mag je dan niet proberen een andere speler te misleiden?". Jazeker wel (73E), maar uitsluitend door je kaarten, en **niet** door **je manier van doen**. Aarzelen met een singleton bijv. is ongeoorloofd, maar de misleiding die Pieps in spel 4 van het vorige deel probeerde (♦10 en later ♦V bijspelen op de ♦ van de tegenpartij) is wel degelijk geoorloofd. Als Pieps ♦V verborgen had gehouden had Super daardoor GEWETEN dat Hieper een doubleton ♦ had. Super was dan (technisch gesproken) vrijwel verplicht geweest om te gokken op ♥V bij Noord. Kortom, ♦10 en ♦V waren dus knappe discards van Pieps. Dit is trachten te misleiden door het bijspelen van KAARTEN, en dat is volstrekt geoorloofd (aanbevolen zelfs).

### Spel 23

De spelregels maken inderdaad onderscheid tussen een toeschouwer voor wiens aanwezigheid de overtredende partij verantwoordelijk is en een toeschouwer, voor wiens aanwezigheid de niet-overtredende partij verantwoordelijk is. Dit onderscheid wordt gemaakt voor het geval dat er door die toeschouwer geattendeerd wordt op een onregelmatigheid (11B1, 11B2), want dat mag hij niet (76B). Daarom voorzien de spelregels hier wel in. In de gegeven situatie is dit niet het geval, de toeschouwer heeft niet geattendeerd op een regelmatigheid (dat zou bijv. het geval zijn als hij gezegd zou hebben dat iemand zou hebben verzaakt). Daarom doet het door Grootgrut voorgelezen artikel 11B op dit moment niet ter zake. Overigens maakt Grootgrut bovendien de fout de conclusie te trekken dat OW voor de toeschouwer verantwoordelijk zijn, omdat de leider Zuid fel ontkent zelf toestemming te hebben verleend (het was zijn partner Noord). Grootgrut schiet dus tekort in de vaststelling van de feiten. Maar nogmaals, het doet er niet toe.

Want wat was hier de onregelmatigheid? Dat was het gedrag van de toeschouwer zelf, waardoor de leider OI (Ongeoorloofde Informatie) ontving. Dit is bewijsbaar. Immers,

Als de klaveren 3-3 zitten (ca. 36%) is de markies binnen. Is dit niet zo, dan kan de leider voor zijn 10<sup>e</sup> slag terugvallen op de ♠-snit (50%). Bij elkaar is dit een speelwijze van 86%.

De kans dat de klaveren 4-2, 5-1, of 6-0 zitten is 64%. Om de Vienna coup te laten werken móét ♠H bovendien bij de klaverlengte zitten. Daar staat weliswaar tegenover dat de coup ook werkt als de klaverlengte met ♠H bij West zit, maar bij elkaar betekent dat dat de kans dat de Vienna Coup werkt maximaal de helft van 64% is, dus hooguit 32%. De kans is zelfs aanzienlijk kleiner, aangezien door

de klaverlengte minder vrije plaatsen beschikbaar zijn voor ♠H dan in de hand met de kortere klaveren, en ♠H dus minder vaak dan 50% bij de klaverlengte zal zitten.

De conclusie is duidelijk. De markies moet zich in zijn keuze voor zijn speelwijze hebben laten leiden door OI als hij ook maar enigszins inzicht heeft in de kansrekening.

Wat de OI is waar de markies gebruik van heeft gemaakt komt echter niet aan de oppervlakte voor de WL, want OW hebben het hem niet kunnen aangeven. Daarna is het verhaal vanuit de WL gezien afgelopen. Er is immers geen overtreding geconstateerd. Het is niet verboden dat een speler een inferieur bod of zoals hier een inferieure speelwijze kiest.

Een toeschouwer mag vrijwel niets. Een toeschouwer mag slechts één hand inzien (76A1). Hij dient zich verder van elke reactie of gedraging te onthouden en mag niet de aandacht te vestigen op enige onregelmatigheid of vergissing (76A2, 76B). Ook mag hij tijdens de ronde niet praten met de speler(s) (76A3). We zien in het voorbeeld waarom dat alles zo is, en waar het toe leidt als de toeschouwer de geboden overtreedt. Als de WL er achter komt dat de toeschouwer de geboden overtreedt, dan is de eerste actie van de WL om de toeschouwer de zaal uit te sturen.

Mocht Dorknoper bovendien overtuigd raken van de OI-overdracht als gevolg van het gedrag van de toeschouwer (hier zal dat zeker het geval zijn als OW hem dit kunnen aangeven), dan kan hij op grond van 12A1 en 84E (Een AS naar eigen goeddunken) en 12A2 (normaal spelen van bord is onmogelijk) aan beide partijen een AS toekennen. In art. 88 en 12C1 wordt verwoord hoe met een kunstmatige AS omgegaan moet worden: Als hij beide partijen niet verantwoordelijk acht, geeft hij beide partijen 60%(+), een overtredende partij geeft hij 40%(-) (ook dit kunnen beide partijen zijn), en een partij die enigszins, maar niet helemaal verantwoordelijk is, krijgt 50%, en ook dit kunnen beide partijen zijn. De scores hoeven niet complementair te zijn.

In het onderhavige geval lijken beide partijen enigszins verantwoordelijk (geen van beide partijen heeft de toeschouwer verboden te kijken, en voor beide partijen geldt dat ze niet verantwoordelijk kunnen worden gehouden voor het gedrag van de toeschouwer). Daarom ligt het toekennen van 50% aan beide partijen hier het meest voor de hand. Daarna moet Dorknoper beide partijen weer wijzen op het recht tot protest (81C9, 83).

### **Spel 9:**

Allereerst **het doel van het claimen**: het claimen dient om de speltijd te bekorten.

Het geldt zelfs als onethisch om je tegenstander de indruk te geven dat er nog wat te denken valt terwijl je gewoon de rest van de slagen hebt (74B4), m.a.w. als je niet-claimt terwijl je dat wel zou kunnen.

Een claim in slag 3 daarentegen van een ervaren leider, die vervolgens met een verklaring komt dat hij in slag 10 een dwang zal hebben tegen zijn linkertegenstander, terwijl die linkertegenstander net boekje twee uit heeft, is onzinnig; zo'n claim schiet zijn doel ver voorbij, zelfs als het waar zou zijn. De tegenstanders zullen de claim immers moeten bestrijden, en de WL moet er aan te pas komen om e.e.a. uitgelegd te krijgen, en één ding is zeker: de speltijd wordt niet bekort.

Dan de **juiste wijze van claimen**: de leider legt zijn kaarten open en zegt hoe hij hierna zal spelen. Tegenspelers kunnen van de leider altijd eisen dat de leider zijn kaarten laat zien, alsmede dat hij een verklarende toelichting geeft (68C).

Als deze verklarende toelichting volgens de tegenstanders niet klopt of onzeker is (m.a.w. er is sprake van **betwist opeisen of afstaan** - bijv. de leider heeft een uitstaande troef in de verklaring niet genoemd), dan zijn de regels als volgt:

Allereerst is het zo dat als een leider claimt, dat er dan daarna **NOOIT MEER** wordt doorgespeeld (68D), óók als de claim wordt betwist. Uitsluitend indien **een tegenspeler** claimt, **én** zijn partner maakt daarop onmiddellijk bezwaar, dan wordt wel doorgespeeld, 68B. Daarbij geldt dat de partner van

degene die bezwaar maakt daarop geen speelwijze mag kiezen die ingegeven zou kunnen zijn door het bezwaar maken (het bezwaar maken is OI geworden, (16)).

Bij het betwist opeisen gelden verder de volgende termijnen:

1. Als de claim wordt betwist **voordat** er een bieding is gedaan in het volgende spel of voor afloop van de ronde (dezelfde termijnen als bij verzaken), zolang mag de verdedigende partij bijzondere speelwijzen voorstellen, waarna over elk twijfelachtig punt in het nadeel van de claimer zal worden beslist (70A)
2. Als de claim wordt betwist **nadat** er een bieding is gedaan in het volgende spel of na afloop van de ronde (weer dezelfde termijnen als bij verzaken), dan geldt dat alleen maar slagen worden overgedragen die niet verloren hadden kunnen gaan bij welke normale voortzetting dan ook (69B).

Nu weten we voldoende om de arbitrage van spel 9 te lijf te kunnen gaan:

1. Als Sickbock protesteert **voordat er een bieding** op het volgende spel is gedaan, dan geldt 70A. Nu wordt de beste verdediging gevolgd, óók nu de magister het zelf niet heeft gezien. Want volgens Sickbock kan Oost op ♠ H het beste ♠2 bijspelen. De volgende ♠ is voor Oost's Aas, maar daarna moet zuid een kaart weggooien. En welk Aas gaat de deur uit? Nu geldt dat er op elk twijfelachtig punt in het nadeel van de leider beslist (70A), en de leider niet heeft aangegeven wat hij nu zou doen. Mede omdat er nog 3 hartenkaarten buitenboord zijn, is het zeker niet absurd om ♥A vast te houden, en dat laat de WL Zuid ook doen (Als alle harten eruit zouden zijn, dan mag volgens de WL zuid ♥A wel weggooien; het laten vasthouden van ♥A is dan immers absurd). Neem aan dat de leider ♣A wegdoet. Nu volgt ♣2 vanuit Oost. Leider heeft opnieuw hetzelfde probleem, ♦A gaat nu weg. ♦2 volgt. Gevolg: OW maken nu ineens 3 van de 4 laatste slagen. Het wegdoen in eerste instantie van niet ♣A maar ♦A verandert het probleem niet, want dan volgt eerst ♦2. Dorknoper stelt een AS vast van 3SA-2, en wijst partijen op het recht tot protesteren (81C9, 83).
2. Als er echter **reeds wel een bieding is gedaan** in het volgende spel, dan komt het duiken van ♠H niet meer in aanmerking (want dan geldt 69B). Dorknoper zal dan zeggen dat het onmiddellijk nemen van ♠H met ♠A een normale speelwijze is die zeker in aanmerking komt, en dat bij die speelwijze NZ gewoon 3 van de 4 resterende slagen zouden krijgen. De score van 3SA Contract blijft dan gewoon staan.

Wat Dorknoper beslist (1 of 2) hangt dus af of de magister reeds een bieding heeft gedaan in spel 10.

\_\*\_\*\_

Laatste update